

kan siges at være et Svar paa Regjeringens Udtalelse, falde bort. Men naar dette falder bort, saa maa jeg oprigtigt talt tilstaae falder Adressen bort med Hensyn til at have nogen egentlig Betydning; thi man vil indrømme mig, at hvad der udtales i Adressen som Tak til Hans Majestæt Kongen, fordi han har aabnet Rigsdagen, er ikke noget tilfældigt Indhold til paa et saænt Stadium at henvende sig til Hans Majestæt, og hvad angaaer de andre Udtalelser, der findes i Adressen, maa jeg være fuldstændig enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) i; at de ere holdte i en saadan Almindelighed, at der kan gjøres mange Fortolkninger med Hensyn til deres rette Forstaaelse. Dette kan vistnok endnu mindre være Rigsdagens Sag at fremkomme med, efterat der imellem Thron-talen og dette Adressendkastets Indgivelse i længere Tid har fiddet en Forsamling, hvorunder netop de Sager, som man her i Adressen udtaler sig over, nærmest henhøre, og i hvilken Forsamling en Udtalelse om den almindelige Politikk fuldtvel kunde være fremkommen, som den nu fremkommer her. Jeg er derfor tilhøielig til ikke at stemme for nogen Adresse til Hans Majestæt og har med disse saa Ord kun villet motivere min Stilling til Sagen.

Barberg: En æret foregaaende Taler fremførte en meget stærk Advarsel imod her at lade stimte et uvenligt Sindelag imod Thydsterne; men jeg troer, at denne Advarsel er ligesaa overflødig som unyttig. Det er aldeles ligegyldigt, hvilket Sindelag vi sige, at vi have for Thydsterne; thi de vide, at de i Danmark kun have en Fjende, og det vide de ikke alene ved at spørge om, hvad vi desangaaende udtale, men ogsaa af deres egen Samvittighed. Det er en Selvfølge, at den Plyndrøde er sjeudtlig stemt imod den, der har plyndret ham, og at han ønsker at gjenerhverve det Tabte. Det vil være Sindelaget hos den nuværende Rigsdag, det nuværende Rigsraad, den nuværende Regjering, og det vil være Sindelaget hos enhver kommende Rigsdag, ethvert kommende Rigsraad, enhver kommende Regjering, saalænge der er et dansk Land til. Jeg har rigtignok set i tydsste Blade den Uttring fremsat, at Danmark skulde

fues endnu mere, fordi det endnu ikke havde lært, hvad der var det sande Folkesønne, og det er blevet brugt som Motiv til at forestaae en endnu haardere Behandling af Danmark; men jeg kan kun ansee dette for Hykleri; Thydsterne vide, at de i den Grad have Uretten paa deres Side, at de maae tie til noget Saabant for at besmykke deres Volds handlinger.

Winther: Jeg tager kun Ordet i Anledning af en Sætning, der saa ofte er bleven gjort gjældende iaften, nemlig den, at siden nu det og det foreligger, gaaer det ikke an at lade det bortfalde osv. Der er nu engang kommet en Udtalelse ind i Adressen om Grundloven; og ihvorvel jeg ogsaa har anseet det overflødig for Diebliffet at komme med en Adresse, maa jeg dog sige, at naar der skulde en Adresse frem, maatte dette Punkt ikke mangle, idet der nemlig forestaaer Begivenheder, som Nogle vel ville have, at vi ikke maae tale om, men som desværre alligevel forestaae og ville komme til at udøve stor Indflydelse paa Fremtiden. Hvorfor skulle vi da ikke, naar vi henvende os til Kongen med en Udtalelse, ligend sige, hvad der er Folkethingets Mening om denne vigtige, denne for vor Fremtid aldeles afgjøvende Sag? Jeg maa derfor udtale, at det eneste Punkt i Adressen, hvorpaa jeg sætter nogen Priis, er det nævnte, og siden Adressen nu engang er kommen frem, og dette staaer deri, vilde jeg derfor ansee det for høist skadeligt, om det blev taget ud, saaledes som den ærede sidste Taler foreslog.

B. Nec: Det forekommer mig dog, at der burde indeholdes noget mere i Adressen. Der har været talt om, at der var for meget i Adressen, at der var meget, som ikke burde staae deri; naar man forthynder den saaledes, vil den heller ikke komme til at bethde meget. Men der mangler netop en væsentlig Ting, som snarere burde have staaet der. Vi love og vi bede Hs. Maj. Kongen om at værne om og staffe os en uafhængig Statstilværelse og sikre os Grundloven, men ikke, hvad jeg synes nærmest vil ligge for i den kommende Tid, naar Staten bliver saa stærkt beklippet, at det er nødvendigt, for at komme til Kræf-